

Dat een gerecht van een lidstaat in het kader van een kortgeding-procedure is aangezocht of dat in het kader van een dergelijke procedure een beslissing is genomen en dat uit de ingediende vordering of de genomen beslissing niet blijkt dat de kortgedingrechter bevoegd is in de zin van verordening nr. 2201/2003, sluit niet noodzakelijkerwijs uit dat er, zoals het nationale recht van die lidstaat eventueel toestaat, een vordering ten gronde is die verband houdt met de vordering in kort geding en dat deze gegevens bevat waaruit blijkt dat het aangezochte gerecht bevoegd is in de zin van die verordening.

Wanneer, ondanks zijn inspanningen om van de partij die de aanhangigheid inroept, van het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht en van de centrale autoriteit informatie te verkrijgen, het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht niet beschikt over gegevens aan de hand waarvan het voorwerp en de oorzaak van een bij een ander gerecht ingediende vordering kunnen worden bepaald en waaruit met name blijkt dat dit gerecht bevoegd is overeenkomstig verordening nr. 2201/2003, en het belang van het kind wegens bijzondere omstandigheden vereist dat een beslissing wordt genomen die kan worden erkend in andere lidstaten dan die van het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, moet dit laatste gerecht na gedurende een redelijke termijn de antwoorden op de gestelde vragen te hebben afgewacht, het onderzoek van de bij hem ingediende vordering voortzetten. Bij de bepaling van die redelijke termijn moet rekening worden gehouden met de belangen van het kind in de specifieke omstandigheden van het aan de orde zijnde geschil.

(¹) PB C 221 van 14.08.2010.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije) op 7 juli 2010 — Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova en „KEMKO INTERNATIONAL” EAD/Ministerski savet na Republika Bgaria

(Zaak C-339/10)

(2011/C 13/26)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad (Bulgarije)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova en „KEMKO INTERNATIONAL” EAD

Verwerende partij: Ministerski savet na Republika Bgaria

Het Hof (Achtste kamer) heeft bij beschikking van 12 november 2010 geoordeeld dat het kennelijk onbevoegd is om de door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije) gestelde vragen te beantwoorden.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal in Northern Ireland (Verenigd Koninkrijk) op 29 september 2010 — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd/Ministerie van Leefmilieu van Noord-Ierland

(Zaak C-474/10)

(2011/C 13/27)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal in Northern Ireland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd

Verwerende partij: Ministerie van Leefmilieu van Noord-Ierland

Prejudiciële vragen

- 1) Moet richtlijn [2001/42] (¹) aldus worden uitgelegd dat, wanneer een overheidsinstantie die overeenkomstig artikel 3 van de richtlijn een plan opstelt, zelf ook de globale verantwoordelijkheid voor milieuaangelegenheden in een lidstaat draagt, die lidstaat op basis van artikel 6, lid 3, mag weigeren een instantie aan te wijzen die moet worden geraadpleegd voor de toepassing van de artikelen 5 en 6?
- 2) Moet de richtlijn aldus worden uitgelegd dat, wanneer een overheidsinstantie die overeenkomstig artikel 3 van de richtlijn een plan opstelt, zelf ook de globale verantwoordelijkheid voor milieuaangelegenheden in een lidstaat draagt, die lidstaat verplicht is ervoor te zorgen dat er een aan te wijzen raadgevende instantie bestaat die onderscheiden is van eerstgenoemde instantie?
- 3) Moet de richtlijn aldus worden uitgelegd dat het vereiste van artikel 6, lid 2, op basis waarvan de in artikel 6, lid 3, bedoelde instanties en het in artikel 6, lid 4, bedoelde publiek, tijdig, daadwerkelijk en „binnen een passend tijdschema” de gelegenheid moeten krijgen hun mening te geven, mag worden uitgevoerd door voorschriften die bepalen dat de instantie die bevoegd is om het plan op te stellen geval per geval een tijdslimiet mag vaststellen waarbinnen de opmerkingen moeten worden ingediend, of moeten de voorschriften die de richtlijn uitvoeren zelf een tijdslimiet vaststellen — of verschillende tijdslimieten voor verschillende omstandigheden — waarbinnen dergelijke opmerkingen moeten worden ingediend?

(¹) Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (PB L 197, blz. 30).